

Det gör inget att det är svårt

Till minne av Bengt Johansson

Bengt, men detta är svårt, avslutar jag och snurrar otåligt på kontorstolen. Bengt ser rakt på mig. Han har precis satt sig ner på pinnstolen i hörnet av mitt kontorsrum. Hans axelremsväska har glidit ner på golvet. Ytterrocken är fortfarande på. Han lutar sig fram på armbågarna. "Anette, det gör inget om det är svårt", säger han och hans ansikte spricker upp i ett enda stort leende.

Att en arbetsuppgift eller uppgift i största allmänhet var svår, var för Bengt irrelevant. Reaktionen i stil med "men det kommer att bli svårt" mötte Bengt med det enkla svaret "det gör inget".

Det är just detta förhållningssätt till arbete – tja livet – som jag bär med mig efter att arbetat och samarbetat med Bengt under 15 års tid. Jag kommer på mig själv med att tänka att det är konstigt att personer talar väldigt länge om att saker är svåra, medan jag väntar på att vi ska komma till det väsentliga innehållet i arbetet vi har framför oss.

En väldigt aktuell svårighet jag upplevt just nu var hur jag skulle fortsätta dessa mina minnesord till Bengt. Jag hade liksom början klart för mig, de ord som ni precis har läst. Men ur alla minnen – vilka skulle jag välja att skriva om? Göran Emanuelsson kom till min hjälp. Metaforen "minnenas långrev" kan vara användbar skriver han i ett mejl till mig. I mejlet lät han långreven riva längs konferenser, människor, möten, arbeten och sorg och saknad. Han skrev ett exempel, så att jag skulle kunna avsluta mina minnesord. Känslan påminde om matteläraren som löser en uppgift på tavlan och sen ska man själv försöka lösa nästa uppgift i matteboken.

Vad händer om jag lägger ett minnenas långrev i mitt liv? Bilder dyker upp. Jag ammar min dotter på ett av Matematikdelegationens alla möten som Bengt höll i. Jag misstänker att Bengt såg till att jag utsågs av regeringen som en av delegationens ledamöter. Jag ser Bengt bärandes på en indisk minibyrå som numera står i mitt köksfönster. Bengt bar byrån i ett otympligt handbagage hela flygresan hem efter en vecka i Mumbai. Där hade vi haft inspirerade matematikdidaktiska seminarier om likheter och skillnader mellan svensk och indisk matematikutbildning. Jag ser bilden av Bengts lite nervösa blick på notan, då han låtit den kända matematikern Keith Devlin beställa vinet. Det vinet är och kommer nog alltid vara det godast och dyraste vin jag någonsin kommer att dricka – en Pinot Noir för 2500 kr.

Jag halar upp minnenas långrev. Jag ska strax ta tag i nästa arbetsuppgift jag har framför mig. Den är svår. Men jag känner Bengts leende snett bakom mig, där borta på pinnstolen. *Det gör inget att det är svårt.*